

Redaktørens forord

Dansk Sociologi byder med dette nummer sine læsere velkommen til tidsskriftets 20'ende årgang. Bidragene i dette nummer viser endnu engang, at sociologien er et righoldigt og mangefacetteret forehavende, der rækker fra refleksioner over etikken i den postmoderne bys æstetisering til sekulariseringens mange ansigter og videre til modstand, andenhed og positioner i et sociologisk feltarbejde og til sociale inklusions- og eksklusionsprocesser blandt danske udstationerede.

Nærmere bestemt problematiserer *Lasse Suonperä Liebst* i sit bidrag "Etikken i den maskerede by. Om Baumans etiske afvisning af den postmoderne bys æstetisering" Baumans argument om, at æstetiseringen i den postmoderne by skulle være uforenelig med en virksom etisk ansvarlighed for den fremmede. Artiklen peger i stedet på, at Løgstrups fænomenologiske nærhedsetik tilbyder en anden forståelse af forholdet mellem æstetik og etik. Den æstetiske sanselighed rummer potentialet til at stemme os til etisk ansvarlighed for den Anden. Det etiske er ifølge Løgstrup og Liebst hverken uforenelig med (som Bauman hævder) eller reduceret til (som Maffesoli hævder) det æstetiske.

Således afklaret kan vi dernæst rette blikket mod det religiøse, hvor *Peter Gundelach* i artiklen "Sekulariseringens mange ansigter" undersøger opfattelser af forholdet mellem religion og samfund blandt etniske danskere og etniske minoriteter. Der opstilles tre hypoteser: for det første en sekulariseringshypotese: muslimer er mindre sekulariserede end danskere. For det andet en etnicitetshypotese: etnisk tilhørsforhold spiller en større rolle for værdier end trosretning. For det tredje en socialisationshypotese, der hævder, at sekulariseringen er stærkest blandt de etniske danskere, fulgt af efterkommerne og med indvandrerne som de mindst sekulariserede. Hypoteserne afprøves på et datamateriale tilvejebragt ved en spørgeskemaundersøgelse rettet mod etniske danskere, tyrkiske og pakistanske indvandrere og efterkommere. Det viser sig, at ingen af hypoteserne kan verificeres generelt, men at sammenhængene afhænger af såvel trosretning som etnisk gruppe. Den stærke form for sekularisering finder støtte hos nogle muslimske grupper (tyrkere), men ikke hos andre (pakistanere). Efterkommere er lige så lidt sekulariserede som deres forældre og i nogle tilfælde endog mindre sekulariserede end deres forældre. Blandt etniske danskere er der også en tendens til, at religiøsitet spiller en rolle for værdier knyttet til andre områder i samfundet. Konklusionen er derfor, at sekulariseringen netop har "mange ansigter".

Sociologien er tillige et mangefacetteret forehavende, hvad angår metodiske tilgange – fra surveys og multivariat analyse til feltarbejde, hvor forskeren tvinn-

ges til at forholde sig til modstand og undvigen hos sine informanter. *Sune Qvotrup Jensen* diskuterer i sit bidrag "Er det noget med bander?" – Om modstand, andenhed og positioner i et sociologisk feltarbejde" sådanne erfaringer i forbindelse med et feltarbejde blandt marginaliserede unge mænd med indvandrerbaggrund. Det vises, at de unge mænd gør modstand mod den objektivering, det sociologiske blik kan afstedkomme. De unge forsøger at undvige en etnisk/racial forskellighedslogik, påberåber sig normalitet og ironiserer over stereotype forestillinger om kriminelle unge. Der er tale om metodiske udfordringer knyttet til et feltarbejde, men der udsiges hermed også noget om de komplekse identiteter, der produceres blandt de unge.

Jakob Lauring og *Bjarke Nielsens* bidrag om "Sociale inklusions- og eksklusionsprocesser blandt danske udstationerede" baserer sig også på et feltarbejde, men her blandt ansatte i en større dansk concerns datterselskab i Saudi-Arabien. Artiklen har som ærinde at påvise, at mødet med det fremmede er en mere kompleks proces, end det ofte antages i teorier om kulturmøde, hvilket også gør sig gældende i forbindelse med udstationering. Artiklen fremdrager de sociale inklusions- og eksklusionsprocesser, der udspiller sig blandt de udstationerede, og hermed også dannelsen af interne grænser i gruppen og forestillinger om "de andre". Der argumenteres således for teoretisk og metodisk at flytte fokus fra en optagethed af statiske kulturelle kategorier til en dynamisk organisering af grænsedragning.

Righoldigheden i det sociologiske forehavende er ikke mindre, når det kommer til anmeldelser af den faglitteratur, som *Dansk Sociologi* har mulighed for at bringe. I dette nummer kan vore læsere således lade sig orientere om faglitteratur, der omhandler psykiatriens historie i Danmark, døden i tværfagligt lys, "Sociology through the Projector", velfærdsledelse i den selvstyrende velfærdsstat, det støjende samfund eller på besøg i ytringsfrihedens kampzone, den danske befolknings historie og politiske potentialer i samtidskunsten.

Endeligt gør et nystiftet *Selskab for Surveyforskning* i en notits rede for sin eksistens. Initiativtagerne kunne notere sig en endog meget stor interesse for et sådant forum med henblik på udveksling af erfaring og til fortsat inspiration for arbejde med surveys. Notitsen gør opmærksom på, hvordan man opnår medlemskab af selskabet, ligesom der gøres rede for kommende aktiviteter.

Afslutningsvis skal der gøres opmærksom på, at redaktionen også som et nyt initiativ udvirker et *Call for Papers* til et temanummer om *Mediesociologi*, planlagt til at udkomme foråret 2010. Vore læsere være hermed opfordret til at lade sig berige fagligt, lade sig invitere til et medlemskab af *Selskab for Surveyforskning* og overveje muligheden for at levere bidrag til et temanummer om *Mediesociologi*, ligesom redaktionen i almindelighed naturligvis gerne ser, at vore læsere betænker tidsskriftet med bidrag – det være sig artikler, kommentar, kronik eller anmeldelser.

Allan Madsen